

ثَارًا ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝٣٠ إِن تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ

دورته | اودی | دا | الله ته | انسان | کدچر | تاسو ڄان وساتئ | له لویو ټکنا هونو نه
وځورئ ډو او دا کار الله ته هیڅ ځیران نه دے . که تاسو د هغو لویو لویو ټکنا هونو نه پرهیز

مَاتُمْهُونَ عَنْهُ نُكْفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ

د کومو نه چه تاسو منع کولئ شئ | نو مونږ ټکره کړو | له تاسو نه | ستاسو واده ګناهونه | او مونږ به داخل کړو تاسو
وځړئ د کومو نه چه منع کړئ شوی یئ | نو مونږ به ځور ستاسو (وړه وځړئ) غلطیان معاف کړو ، او د عزت

مُدْخِلًا كَرِيمًا ۝٣١ وَلَا تَتَمَتَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ

ځائ | د عزت ته | او تمنا مه کوئ | تاسو د هغه څه | چه فضیلت ورکړه د الله په هغه څه ، له تاسو څخه
ځائ ته به مو تنباسو . او الله تعالی چه به تاسو کینه یو له بل باند کوم فضیلت ورکړه د هغه په

عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ

په څنو باند | سروله | حصه ده | له هغه څه نه | چه هغوی وګټله | او ښځو د پاره (همه)
مټله ارزو ګانه مه کوئ . سر وچه په خپل عمل څه ګټلئ دی هغه د هغوی برخه ده او ښځو چه په خپل کوشش

نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ

حصه ده | له هغه څه نه | چه هغوی وګټله | او غواړئ | له الله نه | د هغه فضل | بیشکه | الله
څه ګټلئ دی ، هغه د هغوی نصیبه ده | او د الله نه د هغه د فضل وګرم سوال کوئ . بیشکه الله تعالی

كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝٣٢ وَكُلٌّ جَعَلْنَا مَوَالِي

دے | په ټولو څیزو ډډو باند | پوهه | او د هر څیز د پاره | مقرر کړی دی مونږ | وارثان
په هر څه | پوهه دے . او کوم مال چه مور پلار (او نور) خپلوان پرېږدی

مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ ۚ وَلِلَّذِينَ عَقَدْتَ اِيْمَانُكُمْ

د هغه مال چه پرېښودو | مور پلار | او نزدې خپلوانو | او هغه څو (کومول) چه | تهرئ دی | سوګند ونوسئ
نو مونږ هر یو له وارثان مقرر کړی دی ، او چا سره چه تاسو لوظونه کړی دی

فَاتَوْهُمْ نَصِيْبُهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝٣٣

پس ورکړئ هغوی ته | د هغوی حصه | بیشکه الله | دے | په هر څیز باند | ګواه
نو هغوی له م خپله خپله برخه ورکړئ ، بیشکه الله تعالی په هره خبره باند ګواه دے

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ

سړی | ښکرانان دی | په ښځو باند | په سبب هغه چه فضیلت ورکړو | الله | ځنوله
سړی په ښځو باند ښکرانان دی ، ځکه چه الله تعالی یو ټولی له په بل باند فضیلت

عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۚ فَالصَّالِحَاتُ

په څنو باند | او په سبب هغه | چه هغوی خرڅه کړی دي | له خپلو مالونو نه | پس نیکه ښځه
ورکړه دے او ځکه چه سړو په ښځو باند خپل مالونه خرڅه کړی دی ، نو کوم نیکه ښځه ټیکنه

مَنْزِلًا

قَتَلْتُمْ حِفْظًا لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي

دی فرمان بردارے | حفاظت کوونک | پس شاریشی ثل | د الله په حفاظت سره | او هغه شیء

مَنْ آوَنَ نَشْرُوهُنَّ نَعُظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَامِ

چه تاسو ویره وی | د هغوی د نافرمانی | نو نصیحت وکړی هغوی | او مجد اکړی هغوی | په بستر و بښه

وَاصْرُبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا

او دوهنی هغوی | پس که چیرې هغوی فرمان برداری وکړې تاسو | نو مټلاش کوئ | په هغوی باند | خه لاس

إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ

بیشکه | الله | دے | دیر اوچت | دلوه شان خاوند | او که چیرې | تاسو سر ویر وی | د حفاظت

بَيْنَهُمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا

د هغود وړو | پخو خاوند | په مینه کښه | نو تاسو مقرر کوئ | یو منصف | له خپلوانو د هغه نه | او یو منصف

مِّنْ أَهْلِهِمَا إِنْ يَرِيدَا إِصْلَاحًا يُّوفِّقَ اللَّهُ بَيْنَهُمَا

له خپلوانو د هغه نه | که چیرې هغوی دواړه غواړي | اصلاح کول | نو موافقت به راوړی | الله | په دواړو کښه

إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيًّا خَيْرًا وَعَبْدُ اللَّهِ وَلَا تُشْرِكُوا

بیشکه | الله | دے | پوهه | خبردار | او عبادت کوئ | د الله | او شریک مه جوړئ

بِهِ شَيْئًا وَبِأَلْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ

هغه سر | خه خیز | او د پلار او مور سره | نیکی کوئ | او د خپلوانو سره | او د یتیمانو سره

وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ

او د مسکینانو سره | او د گواند یا نو سره | چه خپلوان د | او د هغه گواند یا نو سره | چه پردی دی

وَالصَّاحِبِ بِالْجُنُبِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

او د ملگرو سره | چه په د د کښه درسو ناستی | او د مسافرو سره | او غلامانو سره | د کومو چه تاسو مالکان یی

وَالصَّاحِبِ بِالْجُنُبِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

او د ناسته یا سته ملگری سری | او مسافرو سره | او د هغو وینو او مریانو سره | چه ستاسو په قبضه کښه دی

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۝ الَّذِينَ

بیشک | الله | نه خوشبوی | هغه شوک چه | دی | کبرژن | فخر کوونک | هغه خلق چه

نیکو و کوی بیشک کبرژن لاپو بنده | الله تعالی خویش نه | دی | هغه خلق چه

يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا

شومتیا کوی | او حکم کوی | خلقتو | دشومتیا | او پنهوی | هغه خلق چه

شومان وی | او نورو ته | دشومتیا تعلیم ورکوی | او الله تعالی چه درته چه

أَتَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا

درکری هغوی | الله | له خپل فضل نه | او تیار کړه | کافرانو | عذاب

خپل فضل و کرم هغه (مال) ورکړه | هغه پنهوی | او مونږ کافرانو له سپکوونک | عذاب تیار

مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ يَنْفَقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَ

سپکوونک | او هغه خلق چه | خرڅ کوی | خپل مالونه | د ښودنه | پاره | او

کړه دے | او هغه خلق (هم) | الله تعالی خویش نه وی | چه خپل مالونه | نوم ناموس | پاره لکوی او

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ

ایمان نه وی | په الله باند | او نه | په ورځ | د آخرت | او هغه شوک | چه وی | شیطان

په الله تعالی او په ورځ د آخرت ایمان نه لری | او رښتیا خبره داده | چه شیطان

لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ۝ وَمَا ذَاعَ عَلَيْهِمْ لُؤْلُؤًا بِاللَّهِ

د هغه | ملگره | پس هغه بد | ملگره دے | او هغه زیان به ووی هغوی | که هغوی ایثار وکړ | په الله

د چا ملگره شی نو هغه ډیر خراب ملگره دے | او د هغوی به هغه تاوان شوے و وکړ | په الله تعالی او

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ

او (په) ورځ | د آخرت | او خرڅ کول هغوی | له هغه هغه نه | چه ورکړی دی هغوی ته | الله

په ورځ د آخرت ایمان راوړه دے او هغه چه الله تعالی ورکړی دی د هغه نه (د الله په لار کښه) خرڅ کول

وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يُظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

او دے | الله | په هغوی باند | پوهه | بیشک | الله | ظلم نه کوی | برابر | د ذره

او الله تعالی ته د هغوی حال ډیر ښه معلوم دے | بیشک الله تعالی په چا د ذره هومره ظلم (هم) نه کوی

وَإِنْ تَكْ حَسَنَةٌ يُّضَعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا

او که پچر | وی | نیکی | (نو) دوچند به کړی هغه | او ور به کړی | له خپل طرف نه | اجر

او که شوک یوه نیکی وکړی نو هغه ور له په شوچند زیاته کړی او د خپل طرف نه ور له ډیر لوست

عَظِيمًا ۝ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا

ډیر لوست | په هغه (حال) به وی | هر که چه راوړو مونږ | له هر امت نه | یو گواه | او راوړو مونږ

اجر ورکړی | نو هغه وخت به دوی هغه کوی چه مونږ به د هر امت نه یو گواه راوړو او د دے خلقو

بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ۖ يَوْمَئِذٍ يَكْفُرُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا

پہ دے (امت) | کواہ | پہ دغہ ورخ | غواہی | ہفہ خلق | کو موچہ کفر و کفر

وَعَصُوا الرَّسُولَ كَوْ تَسْوَى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ

اللَّهُ حَدِيثًا ۖ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ

وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا

جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ

مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ

أَوْ لَبَسْتُمْ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا

طَبِيبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

عَفُوًّا غَفُورًا ۖ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا

مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا

مِّنْهَا لَكُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبْتُمْ فِي الْحَرْبِ وَإِنَّ اللَّهَ كَانَ

د حق لاسے نہ |
د حق لاسے نہ |
د حق لاسے نہ |

وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا

جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ

مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ

أَوْ لَبَسْتُمْ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا

طَبِيبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

عَفُوًّا غَفُورًا ۖ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا

مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا

مِّنْهَا لَكُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبْتُمْ فِي الْحَرْبِ وَإِنَّ اللَّهَ كَانَ

عَفُوًّا غَفُورًا ۖ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا

مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا

مِّنْهَا لَكُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبْتُمْ فِي الْحَرْبِ وَإِنَّ اللَّهَ كَانَ

عَفُوًّا غَفُورًا ۖ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا

السَّبِيلَ ۝ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا ۚ

ۛ حق لایہے تہ | اد اللہ | نبی پوہہ ۛ | ستاسو پہ دشمنانو | او کافی دے | اللہ | دوست

وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ۝ ۵۱ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ

ۛ بس دے | اللہ | مدد و رکونکے | ۛنہ دھغوی نہ | چہ یہودی | بدلوی | کلام

عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مَسْمِعٍ

ۛ ہفہ دھاہونہ | او دانی ہغوی | مونہ و اوریدل | او مونہ و نہ منل | او اورہ | تہ دہیہ و او نہ ہرے

وَرَاعِنَا لِيَّا ۝ بِالْأَسْنَتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ

ۛ روئی | راعنا | تاووی غیرہ | یہ خیلوڑبو | او توس کوی | یہ دین کینے | او کہ چرے ہغوی

قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمِعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا

ۛیلے | چہ داوڑیدل مونہ | او و منل مونہ | او داوڑہ | او نظر و کرہ مونہ | نو دیرہ نبی بہ وہ

لَهُمْ وَأَقْوَمَ ۚ وَلَكِنْ لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ

ہغوی لہ | او زیاتہ درستہ | لیکن | لعنت کرے دہہ ہغوی | اللہ | دہغوی د کفر پہ وجہ

فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ ۵۲ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا

پس ہغوی ایمان نہ راوری | مگر لہ | اے | اہل کتابو ! | ایمان راوہی

بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ

پہ ہفہ ۛ چہ | نازل کرے دہ مونہ | تصدیق کوونکے | دہفہ ۛ چہ | تاسو سرہ دے | ورنہ د دے نہ | چہ

نُطِيسَ وَجُوهَهَا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ آذَانِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ

مونہ و ران کرو | مخونہ | بیا دگر مو دھفہ | دہغوی د شاکانو طرف تہ | یا | مونہ لعنت و کرہ پہ مونہ

كَمَا لَعَنَّٰ أَصْحَابَ السَّبْتِ ۖ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝ ۵۳

لکہ چہ | لعنت کرے و مونہ | یہ خاوندانو د خالی د ورنہ | او دے | حکم د اللہ | پورہ شوے

لَكَ دَسِيتَ ۖ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
بیشک الله | نه معاف کوی | چه شریک دوتیسی | دهغه سوره | او معاف کوی | دهغه چه | سوا

ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَى
له دینه دی | دهغه چاته چه دغاوی | او شوک چه | شریک دوتیسی | دالله سره | بیشک وتیل دهغه | په الله باندی

إِثْمًا عَظِيمًا ۚ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ
دروغ | دیر لوست | ایانه دی کتلی تا | دهغه خلقوته | چه پاک کسری | خپل ځانونه

بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَنِ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۙ أَنْظُرْ
تے وکړه - | اییا تا دهغو خلقو حالت نه دے کتل | چه د خپله پاک دامن پخپله تعریف کوی

كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُمِينًا ۝
بشک الله | پاکوی | دهغه شوک چه دغاوی | او په هغوی به ظلم نه شی کول | دتار (برابر) | وگورته

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ
ایانه دی کتلی تا | دهغه خلقوته | چه ورکړه شوکه هغوی | حصه | له کتاب نه | هغوی ایمان راوړی

بِالْحَبِيبِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ
ایا تا هغو خلقو طرف ته نه دی کتلی کوموته چه دالله د کتاب دنه د علم | هغه حصه ورکړه شوکه (د دے باوجود)

أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
په بتانو | او شیطان باند | او وائی | هغو خلقوته | چه کافران دی | چه دا خلق د مسلمانانو

لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۝
زبات درست دی | د مؤمنانو په نسبت | د لاسه (په لحاظ) | هم دا | دهغه خلق دی چه

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا الْيُتُوتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ۝
په نسبت په دیر ښه لاس روات دی - هم دا خلق دی په کومو چه الله تعالی لعنت

لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۝
لعت کړه دپه دوی | الله | او په چاچه | لعنت وکړی الله | پس هغه کله به نه بیان موه | دهغه دپاره | مدد کار -

وَرَوَى دے ، او په چاچه الله تعالی لعنت ودروی نو هیڅوک به دهغه مدد کار بیانه موه .
ام لهم نصيب من الملك فاذا يوتون الناس نقيرا ۝
ایا هغوی له شته | هغه حصه | له بادشاهۍ نه پس هغه به ورته کړی هغوی خلقوته | پوښته هم

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

ایا ہغوی حسد کوی | خلقو سرہ | یہ ہفہ خہ | در کہے دھغوی اللہ | لہ خیل فضل نہ
یا اللہ تعالیٰ چہ یہ خیل فضل سرہ خلقو نہ خہ در کہی دی یہ دے باند ہغوی حسد کوی۔

قَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَهُمْ مُلْكًا

پس بیشک | در کہے مونبر | آل ذابراہیم نہ | کتاب | او پوہہ | او در کہے مونبر ہغوی | بادشاہی
مونبر ذابراہیم علیہ السلام خاندان نہ کتاب او حکمت در کہے ذابولویہ بادشاہی موور نہ ہم جھیل

عَظِيمًا ۵۷ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ

لویہ | پس یہ ہغوی کہے | چا خواہیمان راؤرہ یہ ہفہ | او یہ ہغوی کہے | خوک منع شو | لہ ہفہ نہ
وہ - نو بیا یہ ہغوی کہے چا خواہیمان راؤرہ | او چا ترے نہ مخ و کھوٹو -

وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۵۸ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا

او کافی دے | دوزخ | بلیدونکے اور | بیشک | کو مو خلقو چہ | انکار و کرو | زمونبر ذابنونہ
او ذدوزخ کرم اور ورلہ کافی دے - بیشک چاچہ زمونبر ذابنونہ منلو نہ انکار کہے دے

سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلًّا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ

زیر دہ چہ | مونبر یہ و غور زو ہغوی | دوزخ کہے | ہر کلہ چہ | دوسوزی | خرمے دھغوی
دیر زہ یہ مونبر ہغوی ذدوزخ اور نہ و غور زو، ہر کلہ چہ دھغوی خرمے دوسوزی، نو مونبر یہ

بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ

نومونبر یہ بدلہ کرو ہغوی | خرمے | نور لہ ہفہ نہ | ددہ پارہ چہ ہغوی و غوی | عذاب | بیشک | اللہ
ور نہ نورے خرمے و روا غوند و، چہ ہغوی د عذاب خوند و غوی، بیشک اللہ تعالیٰ دیر

كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ۵۹ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

دے | زبردست | د حکمت خاوند | او ہغو خلقو چہ | ایمان نہ راؤرہ | او کھل عملونہ | نیک
غالب او د حکمتونہ خاوند دے - او ہفہ خلق چہ ایمان نہ راؤرہ او ہغوی نیک عمل ہم و کرو

سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

مونبر یہ ہغوی داخل کرو | یہ جنتونہ کہے | بہیری | د ہفہ لاند | نہرونہ | ہمیشہ یہ وی ہغوی یہ ہفہ کہے
مونبر یہ دیر زہ ہغوی داسے باغونہ داخل کرو چہ د ہفہ لاند یہ نہرونہ بہیری کوم مائے چہ یہ ہغوی

لَهُمْ فِيهَا زَوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظَالِمُونَ ۶۰

ہغوی لہ | یہ ہفہ کہے | بیبیانے | پاکے | او مونبر یہ داخل کرو ہغوی | ذراحت سیوری نہ
ہمیشہ وی | ہلتہ یہ ہغوی د پارہ پاکے بیبیانے وی او مونبر یہ دیر کد سیوری کہے ہغوی لہ دد کرو

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا

بیشک | اللہ | حکم در کوی تاسوتہ | چہ ادا کری تاسو | امانونہ | د ہفہ مالکانونہ
(مسلمانانہ) اللہ تعالیٰ تاسوتہ حکم در کوی چہ امانونہ خیلو مالکانونہ واپس ادا کوئی

مَنْ آتَاكَ مِنْ شَيْءٍ فَلْيَمْسِكْهُ وَلَا يَنْسِبْهُ إِلَىٰ غَيْرِهِ

بیشک | اگر کوئی شے تم کو دے | تو اسے پکڑ لے | نہ کہے کہ اسے دوسرے کا ہے
(اگر کوئی شے تم کو دے | تو اسے پکڑ لے | نہ کہے کہ اسے دوسرے کا ہے)

وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ

او هر کله چه فیصله کوی تاسو په مینه | خلقو کښه | نو فیصله کوی | په انصاف سره | بیشکه
او هر کله چه د خلقو تر مینه فیصله کوی نو په عدل او انصاف سره د فیصله کوی ، یقیناً

اللَّهُ نِعَمًا يُعْطِكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا

الله | ډیر نېمه | نصیحت کوی تاسو ته | په کسره | بیشکه | الله | ده | اوريدونکي
الله تعالی تاسو ته ډیر نیک نصیحت کوی - بیشکه الله تعالی هر څه اوری او هر څه

بَصِيرًا ۵۸ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

لیدونکي - اے د ایمان ځاوندانو! | حکم منی د الله | او حکم منی د هغه د رسول
دیني کوری - اے مؤمنانو! د الله تعالی حکم منی او د رسول حکم منی ،

وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ

او د حکمانو | له تاسو نه | پس که چرې | تاسو جگړه وکړئ | په څه خبره
او د خپلو (مسلمانانو) هاکانو ، نو که ستاسو تر مینه په څه خبره کښه جگړه راوچته شی

فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

نو بیرته وگرځوئ هغه | الله طرف ته | او د هغه د رسول طرف ته | که چرې تاسو | ایمان لرئ | په الله
نو الله تعالی او د هغه د رسول طرف ته رجوع وکړئ | که تاسو په رښتیا په الله تعالی او په

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۵۹ أَلَمْ تَرَ

او په ورځ | د آخرت | دا | غوره ده | او ډیر نېمه ده | په اعتبار د انجام سره | ایاتانديکتی
آخرت یقین لرئ ، دا خبره ښه ده او د دې انجام ډیر ښه آسته ده ، ایاتان د هغه

إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ

هغو خلقو ته | چه کمان کوی هغوی | چه هغوی | ایمان راوړئ | په هغه څه چه نازل شو | ستا طرف ته (قرآن)
خلقو په حالت باند غور نه د دې کړې چه دا دعوی کوی چه هغوی په هغه (کلام) باند ایمان لری کوم چه

وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ

او په هغه څه | چه نازل شول | له تانه وړاندې | هغوی غواړی | چه فیصله یوسی | شیطانونو طرف ته
په تانازل شواو په هغو باندې هم چه له تانه وړاندې نازل شول (لیکن) غواړی دا چه خپله جگړه شیطانونو ته وړاندې

وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ

حال دا چه هغو ته حکم شو د | چه مټ منی هغه | او غواړی | شیطان | چه به لارې کړی هغوی
کړی حال دا چه هغوی حکم شو د | چه هغوی هغه نه انکار وکړی او شیطان خود غواړی چه هغوی په ډیره لږه

ضَلَالًا بَعِيدًا ۶۰ وَإِذْ أَقِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَى اللَّهِ

په گمراهی لږه سره | او هر کله چه دوئیله شی | هغوی ته | راشئ | تاسو | هغه طرف ته | چه نازل کړل | الله
گمراهی کښه وغورزی - او هر کله چه هغوی ته دوئیله شی چه راشئ هغه څیز طرف ته کوم چه الله تعالی نازل کړی د

وَالِی الرُّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنْفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ

او د رسول طرف ته | نوته کورے | منافقان | (چہ) هغوی ایساری | له تاته
او د رسول طرف ته راشی، نوته به منافقاو ته د کورے چہ هغوی له تاته لری لری

صُدُّوْا ۖ فَكَيْفَ اِذَاْ اَصَابَتْهُمْ مُصِیْبَةٌ بِمَا

د پیر ایساری و سره | پس خه حال د | هر کله چہ | ورسپیری هغوی ته | خه مصیبت | په سبب هغه خه
مکړی، بیا هغه وخت به خه حال وی؟ چہ د خپله لاسه پیرے یو افت

قَدَّمَتْ اَیْدِيَهُمْ ثُمَّ جَاءُوْكَ بِحِلْفُوْنَ ۖ بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَا

چہ وړاندې لیری د | لاسونو د هغوی | بیا راشی هغوی تاته | چہ قسم خوی | په الله | چہ نه ده اراده زموږ
را پیری د | نو تاله راچی | او په الله تعالی باندې قسمونه خوی چہ زموږ غرض خوښم

اِلَّا اِحْسَانًا وَتَوْفِیْقًا ۖ اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ یَعْلَمُ اللّٰهُ مَا فِیْ قُلُوْبِهِمْ ۚ

سوا د نیکۍ | او موافقت نه | هم دا هغه خلق دی | پوهیږي الله | په هغه خه چہ د هغوی په زړونو کې
نه ووقف بشپړه لټول او اتفاق راوستل وو- د خه خلق په زړه نوکې چہ خه رپټ پراته د هغه الله ته د پریښه معلوم د

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِیْ اَنْفُسِهِمْ

پس مخ واړوه | له هغوی نه | او نصیحت وکړه هغوی | او وایه | هغوی ته | د هغوی په زړه نوکې
نوته د هغوی د خبر پیر و امر وکړه هغوی پوه او داسه اثری نصیحتونه ورته کوه، چہ په زړه نوکې نه

قَوْلًا بَلِیْغًا ۖ وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رُّسُوْلٍ اِلَّا لِبِطَآءٍ

خبره | اثر کوکې - | او نه دے لیری موند | هېڅ رسول | مگر | د پاره د چہ هغه لږ وښی
خاے نیسی، او داسه پیغمبره! موند چہ هر یو پیغمبر را لیری د کوفقط د پاره مورالبیرے د چہ د الله په حکم

بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ جَاءُوْكَ

په حکم د الله | او که چر هغه خلق | هر کله چہ هغوی ظلم کړه وو | په خپلو خانونو | راغلې و تاته
د هغه خبره و منلې شې که هغوی داسه کار کړه وے چہ کوم وخت نه په ځانونو زیات وکړو نو چه تاله راغلې وے

فَاَسْتَغْفِرُوْا اللّٰهَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ الرُّسُوْلُ لَوْ جَدَّوْا اللّٰهَ

بیا بخښنه غوښتلې و هغې | د الله نه | او بخښنه غوښتلې و هغوی پاره | رسول د هم | انو قافا به هغوی موندو | الله
الله نه نه بخښنه غوښتلې و، او رسول هم ور له معاف غوښتلې و، نو الله تعالی به نه یقیناً

تَوَابًا ۖ رَّحِیْمًا ۖ فَلَا وَرَبِّکَ لَا یُؤْمِنُوْنَ حَتّٰی

لوی توبه قبول وکړ | مهربانه - | پس قسم د ورت ستا | چہ ایمان به رانه و هې هغوی | تر دے چہ
بخښنکې مهربانه موندلې وے - ستا په رب م د قسم وی چہ دا خلق به تر هغه ایمان نه را وړی

یُحْکَمُوْکَ فِیْمَا شَجَرَ بَیْنَهُمْ ثُمَّ لَا یَجِدُوْا

حاکم کړی تا | په هغه معامله کې | چہ واقع شوه | د هغوی په مینه کې | بیا | هغوی بیان موی
ترڅو چہ په خپلو جگړو کې تا حکم و نه مني، او بیا چہ نه فیصله وکړه نو چہ

فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيَسْلُبُوكَ تَسْلِيلًا ٥٥

په خپل زړه کې ټنگي | له هغه څه نه چې فیصله وکړې ته | او ومني | هغه په پوره منلو سره
دوی په خپلو زړونو کې په هغه فیصله هیڅ تنګسپارنه نیا مومي او (هغه) پوره د مني -

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوِ اخْرَجُوا

اوکه چې مونږ | یکه وے | په هغوی باند | چې | قتل کړئ | خپل ځانونه | یا ووځئ
اوکه مونږ دوی ته دا حکم ورکړے وے چې خپل ځانونه ووژنئ یا د خپلو کورونو ته بهر ووځئ نو

مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوا إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا

د خپلو کورونو ته | نو نه په وکړے هغوی دا کار مکر لیدو | د هغوی نه | اوکه چرے هغوی | کړے وے
په دوی کې کو خلقو به په دے حکم عمل کړے وو ، اوکه چرے دوی په دغه نصیحت

مَا يُوعِظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ٥٦

دکم چې هغوی ته نصیحت کوشی | نووه په | غوره | هغوی له | اوزیات مضبوط ساتونکے رایان لومړی | ادهغوخت
عمل کړے وے ، نو دا به ور له ډیره ښه وځ او دایمان د مضبوطیا سبب به وو - اوچه دکه

لَاتُثْبِتُ لَهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ٥٧ وَلَهْدَيْنَهُمْ

مونږ به ورکولو هغوی ته | له خپل طرف نه | ثواب | ډیر لومړی | او خامخا به ښو دکه مونږ هغوی ته
نکړے وے نو مونږ به ور له د خپل طرف نه ډیر لومړی اجر ورکړے وو - او په سمه لار

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ٥٨ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ

لار | سمه | اوڅوک چې | حکم ومني | دالله | او د رسول | پس هغه خلق به دی
به مو بوتله وو - او څوک چې دالله او د رسول حکمونه مني نو هغوی به د

مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ

د هغو کسانو سره | چه انعام کړے دالله | په هغوی باند | له پیغمبرانو | او صدیقانو
هغه خلقو سره ملګری وی چه الله پرے نعمتونه ورولی دی چه پیغمبران ، صدیقات

وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ٥٩ ذَٰلِكَ

او شهیدانو | او صالحانو نه | او ډیر ښه دی | دا خلق | په ملګرتیا کې | داده
شهیدان او ښکان دی او دغه خلق ډیر ښه ملګری دی - دا فضل

الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ٦٠ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

فضل | دالله | او کافی دے | الله | پوهه | اے ایمان ځاوندانو!
دچه دالله د طرف نه کیږی او د ډیره حقیقت یوازے دالله علم پس دے - اے مؤمنانو!

خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ تَنْفِرُوا جَمِيعًا ٦١

داخلي | وسله خپله | بیا روان شئ | ټولې ټولې | بیا روان شئ | ټول په جمعه
په خپل حفاظت او تیاری کې لګیا وسپړئ بیا ټول راشئ د موقع مطابق د ډیر لومړی یا ټول په یوځایه وځئ

وَأَنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ

ادبیشک | غلہ تاسونہ | هغه څوک دی | چه دروستو پلٽے کیږي | بیا که چهرے | ورسپیږي تاسونہ
او (یاد ساتی) په تاسو کینے به د خلق هم وی چه (په د موقوف) ضرور به سستی کوی، بیا که چهرے تاسونہ تکلیف ورسپیږي

مُصِيبَةً قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ

خه مصیبت | نو وائی | انعام وکړو | الله | په ماباند | چه په غ وخت کینے نه وُم زک | هغوی سره
نو داسے منافق به وائی چه الله تعالیٰ په ما ډیر احسان وکړو ، چه زک د هغو خلقو سره تلے

شَهِيدًا ۵۲ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن

حاضر - | او که چهرے | ورسپیږي تاسونہ | فضل | له طرفه د الله نه | نو هغه به ضرور وائی | گویا چه
نه وُم - | او که په تاسو الله تعالیٰ فضل وکړی ، نو بیا وائی او داسے لکيادی

لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلِيَّتَنِي كُنْتُ

نه وِه | ستاسو او د هغه تر مینخه | (خه) دوستی | کاش! چه زک | دے
لکه چه ستاسو او د هغوی تر مینخه هډومینه محبت نه وو ، اے کاش! که زک هم ورسره تلے

مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ۵۳ فَلْيَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

د هغوی سره | چه حاصله کړم و | کامیابی | لویه | پس پکار ده چه جنگ وکړی | د الله په لاره کینے
دے نو غنت کار به م شوه وُو - (دوی ته د معلومه وی چه) د الله تعالیٰ په لاره کینے هغه کسانو

الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۖ وَمَنْ يُقَاتِلْ

هغه خلق | چه خرڅوی | ژوند | د دنیا | په بدل له د آخرت کینے | او څوک چه | جنگ کوی
له جهنم پکار دی چه د دے دنیا ژوند د آخرت د ژوند په بدل له کینے خرڅوی ، او څوک چه د الله تعالیٰ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا

په لاره کینے | د الله | بیا هغه وژلے شی | یا غالب راشی | پس زردا چه ور به کړو مونږ هغه ته | اجر
په لاره کینے و جهنم پکار دی بیا که وژلے شی یا غلبه بیا مومی | نو مونږ به ور له ډیر لوئے اجر

عَظِيمًا ۵۴ وَمَالَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ

لوئے | او خه (عذر) په تاسو پاره | چه تاسو جنگ نه کوی | په لاره کینے | د الله | او
ورکړو - او په تاسو باندې خه شوی دی چه تاسو د الله تعالیٰ په لاره کینے او د هغه

الْمُسْتَضْعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ

د کمزورو | سرد | او ښځو | او د ماشومانو (په خاطر) | کوم چه
کمزور و | سرد ، ښځو | او د ماشومانو د خاطر ه جنگ نه کوی چه هغوی

يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ

وائی | اے زموږ ډیر به ! | او بیا به مونږه | له دے کلی نه | چه ظالمان دی
فریادونه کوی ، چه اے زموږ ډیر به ! مونږ د دے کلی (هک) نه ویا سه | چه خلق د ظالمان

ظَالِمٍ ۵۵

منزل ۱

أَهْلُهَا ۖ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۖ وَاجْعَلْ لَنَا

دے اوسین کی | او جو رکھ | مونہ دپارہ | لہ خیل طرف نہ | خوک دوست | او جو رکھ | مونہ دپارہ | دی - اوہ | خیل طرف نہ | زمونہ خوک ملکرے جو رکھ | او د خیل طرف نہ

مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ۝ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ

لہ خیل طرف نہ | مددگار | کوم خلق چہ | مؤمنان دی | هغوی جنگ کوی | پہ لاسہ کئے | خوک زمونہ مددگار جو رکھ - د چا چہ ایمان نصیب شوے هغوی دالله پہ لاسہ کئے

اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ

دالله | او کوم خلق چہ | کافران دی | هغوی جنگ کوی | پہ لاسہ کئے | د شیطان | جنگ کوی | او خوک چہ کافران دی ، هغوی د شیطان پہ لاسہ کئے | جس کی پری

فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ

پس تاسو جنگ وکړئ | د دوستانوسره | د شیطان | بیشک | چال | د شیطان | نو د شیطان د ملکرو خلاف جنگ کوی ، بیشک د شیطان چالونه دیر

كَانَ ضَعِيفًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ

مکڑورے وی | ایانہ دکتلی تا | هغه خلقونہ | چہ دوئیے شو | هغوی تہ | چہ منہ کړئ | خیل لاسونہ | مکڑوری دی - ایانہ تا هغو خلقونہ کتلی دی چہ ورته وئیلے شوی د و چہ خیل لاسونہ (د جنگ نہ) وئیلے

وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ ۖ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ

وقائم کړئ | مونځ | او ورکړئ | زکوٰۃ | پس هرکس چہ | فرض کړے شو | پہ هغوی باند | جهاد | او مونځونہ کوئ | او زکوٰۃ ورکوئ ، نو اوس چہ هغوی تہ د جنگ حکم ورکړے شو

إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ

(نو) | یو ډله | لہ هغوی تہ | چہ ویریبی | لہ خلقونہ | پہ شان د ویریدلو | دالله نه | نو د یو ټولی | پکے داحال دے چہ د خلقونہ داسے ویریبی لکه څنگه چہ دالله نه ویر کول پکار دی

أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۖ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ

بیاد هغه نه هم زیات ویریدل | او وویل | اے زمونہ رب! | دے فرض کړوتا | پہ مونځ باند | جهاد | بلکہ دے نه هم زیات ویرہ ، او وائی چہ اے زمونہ رب! | پہ مونځ د جهاد وے فرض کړو؟

لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۖ قُلْ مَتَاءُ الدُّنْيَا

وے مهلت رانه کړوتا مونځ تہ | لږے مودے پورے | دواپه | چہ فائده | د دنیا | وے د مونځ تہ لږ نور مهلت رانه کړو ؟ (لږ پیغمبره!) ورته وواپه چہ د دنیا فائده

قَلِيلٌ ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ ۖ وَلَا تُظْلَمُونَ

لږه ده | او آخرت | بهتر دے | هغه چا دپارہ | چہ پرهیزگاری | اونه | به ظلم کولے شی په تاد | دیرے دیرے دی | او خوک چہ دالله تعالیٰ نه ویریبی هغه لہ آخرت غور کړے ، او په تاسو به پوتے قدیر

ظلمہ نہ شی کوئے۔ | ہاں چٹے کتبے چہ تاسو نیں مرگ بہ دروڑسی ، | اوکڑہ تاسو پہ مضبوط

فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ ۖ يَقُولُوا هَذِهِ
 بِمَا كُنَّا نَعْمَلُ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ شَرٌّ ۖ يَقُولُوا هَذَا الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ

پہ فلا کانو | مضبوطو کئے | اوکے چرے ورسیدری ہنوتی (ختم) نیکی | نووائی | دا

فلا کانو کئے | می - | اوکے چرے ہنوتی (ختم) نیکی | نووائی | دا

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تَصْبِهِمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ
 دَ اللَّهِ دَاطَرُفْ نَهْ | اوکے چرے | دُرْسِیڈی هَوِیْ | (خُذْ) مَصِیْبِ | (نُو) هَوِیْ دَاطَرُفْ | دَاطَرُفْ نَهْ مَقْرُورَهْ، او چہ نقصان ورتے

سَنَ عِنْدَكَ ۖ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ
تالہ طرف نہ دے | دواہیہ | قہول | لہ طرفہ | اللہ نہ دی | پس غہ | حالہ | دہو خلقو
دے ، | ورتہ دواہیہ | جہہ غہ | حالہ | دہو خلقو

یٰۤاَکَادُوْنَ | یَفْقَهُوْنَ حَدِیثًا ۝ مَا اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ | چہ پوہہ شی | چہ خیرہ | اوھفخہ | وَرْسِیْلًا تَاۡتٰہ | لہ نعمت نہ

بِسْمِ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ

سَلِّمْكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللّٰهِ شَهِيدًا ۝۲۹

يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ
حَكَمَ مَنِي | دَیْخِیغَر | اِیْسِ بَیْشَکْ هَفَهْ حَکْمَ وَمَنَلَو | اَدَلَلَه | اَوخُکْ چِه مَخْ دَاوَهی | اِنَوْنَه لَیْبَه مَوْنَه تَه
دَرسول خَبرَه وَمَنَلَه نَوَهفَه دَا لَلَه حَکْمَه وَمَنَل | اَوخُکْ چِه تَرَه مَخْ کَرخُوی بَو تَه چِه مَرَه | مَه هَدَی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ إِذَا ائْتَمَرْتُمْ فِي شَيْءٍ فَإِنْ ائْتَمَرْتُمْ تِلْكَ الْأُمُورَ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيْكُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

تَطَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ

يَكْتَبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

لیکی | کوئے چہ ہفتی مشورہ کوئی | پس مخ وادوہ | لہ ہفتی نہ | او توکل کوہ | پہ اللہ باند
دہفتی توئے پتہ مشورہ لیکی | نو دہفتی پروامہ کوہ | او پہ اللہ تعالیٰ باند توکل ساتہ

وَكُفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝۸۱ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنُ وَلَوْ كَانَ

اویس دے | اللہ | کافی | پس ایانہ | کوئی غور ہفتی | پہ قرآن کہنے | او کہ چرے داوہ
اواللہ تعالیٰ کافی کارساز دے | ایانہ دوی قرآن تہ فکر نہ کوئی کہہ داکتاب (قرآن)

مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۝۸۲ وَادَّ

لہ طرفہ دہماسوا داللہ نہ | نوخافناہ موندلے دوهفتی | پہ کہنے | اختلاف | دیر | او مکر
داللہ تعالیٰ نہ سوا دبل چا دطرف نہ دے | نو پہ دے کہنے پہ خلقو دیر اختلاف موندلے دو | او

جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ

راہی ہفتی نہ | حقہ خبرہ | دامن | یاد ویرے | نوہفتی مشورہ کوئی | ہفت
دوی چہ دامن یاد ویرے | نو خبر وادری | نو ہفتہ فوٹا پہ خلقو کہنے خوش کری

وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ

او کہ چہ | رسول | دامن | او دہکم والو طرفہ نہ | لہ خیلونہ | نو معلوم کہہ ہفت
او کہ دوی داسہ خبرونہ | بیغیرتہ او دخیل (مسلمان) | جماعت مشرانو نہ سپارے نو فوک

الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُ فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ

ہفتہ خلقو چہ | تحقیق کوئے شی | لہ ہفتی نہ | او کہ چرے نہ | فضل داللہ | پہ تاسو باند
چہ دخیل ہفتی نہ رسیل ہفتی پہ پیکسم پوہیدل | او کہ پہ تاسو داللہ تعالیٰ مہربانی او

وَرَحْمَتُهُ لَا تَبْعَثُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۸۳ فَقَاتِلْ

او دہفتہ رحمت | نوخافناہ پیر کوہ تاسو | دشیطان | سوا دلیرو خلقونہ | پس تہ جہاد کوہ
رحمت نہ دے نو تاسو دملک زور کوئی چہ | دیو فوٹونہ بغیر نور ہول بہ پہ شیطان پس روٹو کوئی نو دپہنچا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَحَرِّضِ

پہ لارہ کہنے | داللہ | نشہ دہم وادی پہ تا | مکر دخیل خان | او رغبت و رکہ
داللہ تعالیٰ پہ لارہ کہنے چک کوہ | تہ دخیل خان نہ بغیر دبل چا دہم وار نہ بیٹے | او مؤمنان دہم

الْمُؤْمِنِينَ ۚ عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَكْفِيَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا

مؤمنان نہ دجہاد | نزد کہہ چہ | اللہ | بند کری | جنگ | د کافرانو
دپارہ تیار کوہ | دیر نہ بہ اللہ تعالیٰ د کافرانو زور مات کری او

وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ۝۸۴ مَن يَشْفَعْ شَفَاعَةً

اواللہ | دیر سخت دے | پہ جنگ کہنے | او دیر سخت دے | پہ عذاب و رکو کہنے | شوک چہ سفارش کوئی | سفارش
داللہ تعالیٰ زور دتو نہ غلبہ دے او ہفتہ پہ سزا و رکو کہنے دہر چاند زبانت د شوک چہ دے نیکی سفارش

حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً

نیک | دی به | هغه | حصه | د هغه نه | او څوک چه | سفارش وکړی | سفارش کوی ، هغه به د نیکۍ برخه اخلي ، او څوک چه د بدۍ سفارش

سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كَفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ

بد | دی به | هغه | حصه | د هغه نه | او دے | الله کوی ، هغه به د بدۍ برخه اخلي ، او الله تعالی په هر

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيبٌ ۝۸۵ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ

په هر څیز باندې | قادر | او هر کله چه | دالۍ در کړۍ شۍ تاسو | د سلام څیز باندې قدرت لری ، او هر کله چه په تاسو سلام واچولې شۍ نو

فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

نودالۍ وړ کړۍ | ښه | د هغه نه | یا واپس کړه م هغه کله بیشکه | الله | دے | د هر څیز (اچوونکۍ ته) د هغه نه ښه جواب ورکوی یا کم نه کم هغه جواب ورکوی ، یقیناً الله تعالی د هر څه خبره

حَسِيبًا ۝۸۶ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَ عَمَّكُمْ

حساب کوونکۍ | هم الله دے | نشته | بل څوک معبود | سوا | د هغه نه | خامخا به جمع کړی تاسو حساب اخستونکۍ | الله هغه دے چه د هغه نه بغیر بل څوک معبود نشته ، تاسو ټول به خامخا د قیامت

إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

په ورځ | د قیامت | نشته څه هیڅ شک | په هغه کې | او څوک د | زیات رښتونه | د الله نه | په خبره کې په ورځ | لاجمع کوی چه د هغه په راتلو کې هیڅ شک نشته ، د الله تعالی نه زیات رښتینې خبره لا د بل چا کېدۍ شي؟

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرْكَهُمْ

پس په تاسو څه وشو | چه د منافقینو په حقله | دوه ډلې شوی | او الله | اړوته کړل هغوی دا په تاسو څه چل شو که چه د منافقانو په حقله دوه ډلې شوی یی حال دا چه هغوی الله د خپل بد عمل په وجه

بِمَا كَسَبُوا أَتَرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ

په وجه د هغوی د علونو | ای تاسو غواړئ | چه لاسه د ښایي تاسو | هڅه چاته چه | گمراه کړی د هغوی الله | او چاره چه (د هغوی عقلونه) اړوته کړی ای تاسو غواړئ چه داسه خلقونه لاس و ښایي کوم چه الله تعالی گمراه کړی دی ،

يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا لَهُ سَبِيلًا ۝۸۷ وَدُّوا لَوْ تُكْفِرُونَ

گمراه کړی | الله | نو هیڅ کله به بیا نه مونه | هغه د پاره | (څه) لاس | هغوی غواړئ | چه تاسو هم کافران شۍ او څوک چه الله تعالی په گمراهۍ کېنه و غور زوی هغه د پاره به ته هیڅ لاس بیا نه مونه | هغوی خود غواړئ لکه څنگه چه

كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ

لکه څنگه چه | هغوی کافران شول | بیا تاسو شۍ | برابر | پس مه نیسئ تاسو | د هغوی نه | دوستان په خپله کافران دی د غصه تاسو هم کافران شۍ بیا ټول گمراه شۍ | نو هیڅوک ترے نه ځان له ملگری کوی مه

أَوْلِيَاءَ لَكُمْ خَلْفَتُمْ أُولَٰئِكَ هُمْ ضَالُّونَ ۝۸۸ وَمَنْ يَفْعَلْ

په خپله کافران شۍ | بیا تاسو شۍ | برابر | پس مه نیسئ تاسو | د هغوی نه | دوستان په خپله کافران دی د غصه تاسو هم کافران شۍ بیا ټول گمراه شۍ | نو هیڅوک ترے نه ځان له ملگری کوی مه

حَتَّىٰ يَهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ

ترجمہ | ہنوی ہجرت وکری | ذالہ پہ لاسہ کئے | بیاکہ چرسے | ہنوی مخ وارولہ نو قید کوی ہنوی
ترخوچہ ہنوی ذالہ تعالیٰ پہ لاسہ کئے ہجرت ونہ کوی ، بیاکہ چرسے ہنوی (تاسونہ) انکار وکری نوچہ

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا

اد وورنئی ہنوی | کوم خائے چہ | بیامومی تاسوہنوی | اومہ جودوئی تاسو | لہ ہنوی نہ | دوست
کوم خائے پہ لاس درئی | ملتہ نے نیستی اوورنئی نے | اوہیچرے تیکہ نہ ہینوک خیل خان لہ

وَلَا نَصِيرًا ۝ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ

اونہ مددکار | مگر ہنوی خلق کوم چہ | یو خائے کیوری | ہنوی خلقوسرہ
ملگرے یا مددکار مہ جودوئی - سوا ذہنوی خلقونہ - چہ یو داسے قوم سرہ یو خائے شئی چہ تاسو

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَوْرَتٌ صُدُّوهُمْ

چہ ہستاسوا ذہنوی پر مینہ کئے | معاہدہ دہ | یا ہنوی راشی تاسونہ | چہ تیکہ شوئی | ذہنوی سینہ
کئے او پہ ہنوی کئے معاہدہ وی | یا پہ داسے حالت کئے تاسولہ راشی چہ پہ چنگ ستونہ

أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ

چہ چنگ وکری ہنوی تاسونہ | یا چنگ وکری | ذہنوی قوم سرہ | اوکے | غوشتہ وے اللہ | نو غالب کوی نہ دوہنوی
وی ، نہ تاسوسرہ چنگ کوی اونہ ذہنوی قوم سرہ ، اوکے ذالہ تعالیٰ مرضی وے نو ہنوی بہے

عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوَّةُ

پہ تاسو بانہ | بیاہ ہنوی چنگیہ تاسونہ | بیاکہ چرسے | ہنوی پیریدہ تاسو | پس چنگ نہ کوی تاسونہ | اور غورزی
پہ تاسو غالب کوی نہ نو چگونہ یہ درسرہ کول نوکے چرسے ہنوی تاسو پیریدہ او تاسوسرہ چنگ نہ کوی او دے

إِلَيْكُمْ السَّلَامُ ۖ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝

تاسونہ | پیغام دے | نونہ دہ جودہ کرسے | اللہ | تاسولہ | پہ ہنوی بانہ | لاس
لاس درتہ راو بانہ کوی نو بیا اللہ تعالیٰ تاسولہ دے پہ مقابلہ کئے ذہنیک و ہیخ حق نہ دے درکرسے -

سَتَجِدُونَ أَخْرَيْنَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا

زرچہ بیاہ مومئی تاسو | دشمن نور خلق | کوم چہ غواہی | چہ پہ امن شئی ہنوی لہ تاسو | او پہ امن شئی
یو بل قسم منافقان پہ ہم بیامومی چہ (چنگ نہ خونبوی) دا غواہی چہ ستاسولہ ارج نہ ہم پہ امن وی

قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُذِّقُوا إِلَىٰ الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ

لہ خیل قوم نہ | ہر کد چہ | اکر خولے شئی ہنوی | فساد طرف تہ | او را غورزی شئی ہنوی پہ ہنوی | بیاکہ چرسے
او ذہنوی قوم د طرفہ ہم پہ امن وی ، خواہ کد چہ دشمن موقع بیامومی نو پہ ہنوی کئے وردانگی ، نوکے داسے خلق

لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ ۖ وَيَكْفُرُوا بِإِذْيِهِمْ

چہ نہ شئی ہنوی تاسونہ | او (نہ) ہنوی پیش کوی تاسونہ | صلح | او (نہ) ہنوی منع کوی | خیل لاسونہ
ستاسو د مقابلہ نہ شنگ نہ نہ شول او صلح نے ورتہ و بانہ نہ کرسے ، او لاسونہ نے ورتہ نہ شول

فَخَذَوْهُمْ وَأَقْتَلَوْهُمْ حَيْثُ تَقَفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا

نوحی و نیسی | او دے ورنی | کوم خائے چه | بیامومی هغوی | اوهم دا کھذخ | چو کومون
نوکوم خائے چه بیامومی هلتے رانیسی او ورنی | هم په دے خلقو باند مون تاسو

لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ۱۱ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَاقْتُلَ

تاسوله | په هغوی باند | قوت | ینکاره | اونه دی مناسب | یومسلمان له | چه و ورنی
دلاس او چتو لو غرگند اختیار درکری دے - او دی یومسلمان دا کارنه دے چه بل مسلمان

مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَا ۱۲ وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا فَتَحْرِيرُ

یومسلمان | لیکن | په خطا | او خوک چه | و ورنی | یومسلمان | له غلطی نه | نو آزاد د کری
و ورنی | مگر په غلطی سره ، او چا چه یومؤمن مسلمان په غلطی سره مکر و نور کفار دے داده چه

رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسْلَمَةٌ إِلَى أَهْلِهَا إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا

خت | د مسلمان غلام | او خون بها | د ادا کری | دهغه وارثانو ته | مگر | دا چه معاف دے کری هغوی
یومؤمن غلام د آزاد کری او د مری وارثانو ته د خون بها ورکری ، مگر که هغوی خون بها و بخښی

فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوِّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ

چن کچی | وی هغه | دهغه قوم نه | چه ستاسو دشمن وی | او هغه مسلمان وی | نو آزاد د کری | خت
(نور وادی) او که پچه یومؤمن بند د دے قوم نه و چه ستاسو ورسره دشمنی وه | نو یومسلمان غلام د آزاد

مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِيثَاقٌ فِدْيَةٌ

د مسلمان غلام ، او که پچه وی هغه | له داسه قوم نه | چه ستاسو د هغوی ترمنځه | معاهده وی | نوم خون بها د
کری - او که د داسه قوم پنده دد چه ستاسو ورسره معاهده وه نو دهغه وارثانو

مُسْلِمَةٌ إِلَى أَهْلِهَا وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ

ادا کری | دهغه وارثانو ته | او آزاد د کری | خت | د مسلمان غلام | پس خوک چه غلام بیانه موی
ته د خون بها هم ورکری او یومسلمان غلام د هم آزاد کری ، او خوک چه غلام موندلے

فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ

نور ورنی و نیسی | دوه میاشته | پرله پسے | دا توبه ده | له طرفه د الله نه | او الله دے
نه شی ، نو پرله پسے دوه میاشته روژ دے د ونیسی ، په طور د توبه چه د الله د طرفه نه مقرر دے - او الله په

عِلْمًا حَكِيمًا ۱۳ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ

پوهه | خاوند د حکمت ، او خوک چه | و ورنی | یومسلمان | قصدا | نو دهغه سزا ده
هغه پوهه او د حکمت خاوند دے - او خوک چه یومؤمن قصدا مکر کری ، نو دهغه سزا

جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَ

دوزخ | همیشه به وی | په هغه ځایه | او غضب و شو | د الله | په هغه باند | او لعنت دے په هغه او
دوزخ په چه همیشه به پکښه پروت وی | او د الله تعالی قهر او لعنت به پر دے وړیدی | او

أَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿۹۳﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ

تَارِكَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَعْنَةُ اللَّهِ لَ الَّذِينَ هُمْ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿۹۴﴾

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ
السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

وَلَا تَذْكُرُونَ أَنَّهُ لَكُمْ عَرَضٌ فَتَبَيَّنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿۹۵﴾

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ

وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ

اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ

دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ

عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۹۶﴾ دَرَجَتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً

وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۙ (۹۶) الَّذِينَ

اور رحمت | او دے | اللہ | بخشنو کے | مہربان | بیشک | حقہ خلق
دہ اور رحمت دے او اللہ تعالیٰ | بخشنو کے | مہربان دے | حقہ خلق کو موچہ ہجرت و نہ کرے

تَوَقَّلْتُمْ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ

دکھو روچہ قبضہ کوی | فرشتے | (پہ داسے حال کینے) | چہ هغوی ظلم کولو | پہ خپلو ځانونو باند
پہ خپلو ځانونو ظلم کولو فرشتے د هغوی د روچ قبضہ کولو پہ وخت د هغوی نہ تپوس کوی چہ تاسو پہ

قَالُوا فَبِمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ

نو وائی (هغوی فرشتے) | تاسو پہ کوم حال کینے وئی؟ | هغوی و وئیل | مونږ وؤ | کمزوری
څه حال کینے وئی؟ | هغوی جواب ورکړو | چہ مونږ پہ دنیا کینے بے وسه او کمزوری

فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا

پہ زمکه کینے | و وئیل هغوی | ایانہ وک | زمکه | د الله | فراخه | چہ تاسو هجرت کره وک
وؤ ، | فرشتو ورته و وئیل | چہ ایاد الله تعالیٰ زمکه و سیم او فراخه نه وک | چہ تاسو پکینے هجرت کره

فِيهَا قَالُوا لَكَ مَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۙ (۹۷)

پہ هغه کینے | پس هم داخل وئی | د کومو ځایه | دوزخ دے | او دايد ځایه | د واپس کیدو
وک ، | دا هغه خلق دی | چہ دوزخ ته تپکا ونږه وک ، | او دوزخ | ډیره خرابه تپکا ونږه وک -

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ

مگر | هغه کمزوری | سړی | او ښځې | او ماشومان | چہ نه شی کولے
البته کوم سړی، زنانه او ماشومان | چہ (په رښتیا) کمزوری دی | او (د بهر تلو) هڅه ډیر

حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۙ (۹۸) قَالُوا لَكَ عَسَىٰ

(څه) | حیلہ | او نه بیاموی هغوی | (څه) | لار | پس هم داسے خلقو ته | امید دے
نه لری | او لار نه مومی ، | نو امید دے | چہ الله تعالیٰ

اللَّهُ أَنْ يَغْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا ۙ (۹۹) وَمَنْ

چہ الله | په معاف کړی | هغوی | او دے | الله | معاف کوونکے | بخشنو کے | او څوک | چہ
هغو خلقو ته معاف وکړی ، | او الله تعالیٰ | ډیر بخشنو کے | مہربان دے | او څوک | چہ

يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعًا كَثِيرًا

هجرت وکړی | د الله | په لار کینے | بیابانه مومی هغه | په زمکه کینے | د اوسیدو ځایه | ډیر
د الله تعالیٰ په لار کینے هجرت وکړی ، | هغوی به په زمکه باند د استوگنې ډیر ځایونه او هر قسم

وَسَعَةً ۙ وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

او فراخی | او څوک | چہ بهر ته وئی | له خپل کور نه | هجرت کوونکے | الله | او د هغه د رسول طرف ته
فراخی بیاموی ، | او څوک | چہ د خپل کور نه د الله او د رسول په لار کینے د هجرت په نیت | بهر وځي ،

ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

بیا رشتی هغه له | مرگ | نوبتیکه | ثابت شو | دهغه اجر | په الله | اود دے | الله | بخښونکې
او په لاس کې ورله مرگ راشی نو د هغه اجر په الله تعالی باندې نشته شو

رَحِيمًا ۱۰۰ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

مهربان | او هر کله چه تاسو سفر کوئ | په زمکه کې | نو نشته د | په تاسو باندې | جناحه | ماته
مهربان دے او کله چه تاسو په سفر روان شئ

أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ ۖ إِنَّ خِفَتُمْ أَنْ يُفْتِنَكُمْ

چه کم کوئ | په مونځ کې قصور کوئ | له مونځ نه | که چرې ویرېږئ تاسو | چه | تاسو به پریشان کړئ
په مونځ کې قصر کوئ

الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ۱۰۱

کافران | بیشکه | کافران (خو) | دی ستاسو | دښمنان | ښکاره
په مو پریښانه کړئ ، یقیناً کافران ستاسو ښکاره دښمنان دی

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ

او کله چه | یې ته | په هغوی کې | اوقام کړې | هغوی دپاره | مونځ | نو پکار ده چه ورېږئ
او له پیغمبره | هر کله چه نن د مسلمانانو په ټولې کې موجود یئ او د جنگ په وخت کې ورته مونځ ورکړئ نو ددې

طَائِفَةٍ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا

یوه ډله | له هغوی نه | تاسره | او پکار ده چه هغوی واخلئ | خپله وسله | بیا هر کله چه هغوی سجد کړي
یو ټول د تاسره ودریږئ ، او خپله وسله دا خست (تیاره) لري ، نو هر کله چه سجد کړي

فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا

نو هغوی دشی | وروستو ستاسو | او را دشی | ډله | دویمه | کومو چه لا مونځ نه کړې
نو وروستو د لاسی شی ، او بل ټول چه مونځ نه لاندې وی کړې هغه د راوړاندې شی

فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذُ

بیا د هغوی مونځ وکړئ | تاسره | او را واخلئ | سامان د ساتنې خپل | او خپله وسله | غواړئ
او تاسره د په مونځ کې شریک شی ، او د خپل حفاظت خیال وکړئ او وسله د تیاره ساتئ ، کافران

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ

هغه خلک چه | کافران دی | کاش | چه تاسو غافل شئ | د خپلې وسلې | او د خپل سامان نه
خو هم دا غواړئ چه تاسو د خپلو وسلو او د (جنگ د) سامان نه غافل شئ ،

فَيَسِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ

چه حمله وکړئ هغی | په تاسو باندې | حمله | په یو ځل | او نشته د جناحه | په تاسو باندې | که چرې
او هغوی ناڅاپه تاسو باندې حمله وکړي او په دے خبره کې په تاسو باندې هغه جناحه نشته چمتو

يَكُمُ أَذَىٰ مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ

تاسوتہ | اٹھ تکلیف | لہ باران نہ | یا بیئی تاسو | ناروغہ | چہ کیبردی | خپلے وسطے
پہ داسے حالت کینے خپلے وسلہ کیبردی چہ تاسوتہ د باران پہ وجہ تھہ تکلیف وی یا تاسو بیمار بیئی

وَحُدُّوا حُدُوكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا

اور اداخلی | د خپلے ساتھ سامان | بیشک | اللہ | تیار کرے دے | کافرانو د پارہ | عذاب

خو (پہ ہر حال کینے) د خپل حفاظت خیال ساتی، بیشک اللہ تعالیٰ کافرانو لہ سپکوونکے عذاب مقرر

مُهِينًا ۱۰۲) فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا

رُسُوًا کوونکے - | بیا ہر کلمہ چہ | ادا کوئی تاسو | مونہ | نو یاد کوئی | اللہ | پہ ولاہہ | او پہ ناستہ

کرمے دے، بیا چہ د مونہ نہ فارغ شئی نو پہ ولاہہ | پہ ناستہ او پہ ملاستہ پہ ہر حال

وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ

او پہ | د د و خپلو | بیا ہر کلمہ چہ | تاسوتہ اطمینان وشی | نو د دروئی | مونہ | بیشک

کینے اللہ تعالیٰ یاد کوئی او کلمہ چہ تاسو (د د نہمن نہ) بے غمہ شئی نو رپورہ) مونہ ادا کوئی - بیشک

الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ۱۰۳) وَلَا تَهْنُوا

مونہ | دے | پہ مسلمانانو | فرض | مقرر (دختونو کینے) | اوسستی مہ کوئی

مونہ پہ مؤمنانو باندیہ مقررہ وختونو کینے فرض کرمے شوے دے، (اد د نہمن) قوم پہ لہو

فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۖ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ

پہ لہو د قوم د کافرانو کینے | کہ چرمے درد مند کیبردی تاسو | نو ہغوی ہم | درد مند کیبردی

کینے سستی مہ کوئی، کہ تاسو (پہ چمک کینے) درد سی، نو ستاسو پہ شان ہغوی نہ ہم

كَمَا تَأْلَمُونَ ۚ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ

لکھنکچہ | تاسو درد مند کیبردی | او تاسو امید لری | د اللہ نہ | چہ ہغوی نہ لری | او دے | اللہ

درد رسی، او تاسو د اللہ تعالیٰ نہ د داسے اجر امید لری چہ ہغوی نہ لری، او اللہ تعالیٰ نہ

عَلَيْهَا حِكْمًا ۱۰۴) إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

پوہہ | خاوند د حکمت | بیشک مونہ نازل کرو | تاتہ | کتاب | پہ حق سرہ

پوہہ او د حکمت خاوند دے - مونہ دا کتاب تاتہ پہ حقہ رالیزلے دے، چہ

لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ ۖ وَلَا تَكُنْ

چہ تہ فیصلہ وکرمے | د خلقو میں کینے | پہ ہغہ تہ سرہ | چہ بنودی د تاتہ اللہ | او تہ مہ کیبردہ

اللہ تعالیٰ تاتہ تہ بنودی دی، د هغ مطابق تہ پہ خلقو کینے فیصلہ وکرمے او د خیانت کرو

لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ۱۰۵) وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

د پارہ د خیم کوونکو | جکرہ کوونکے | او بخشنہ غوارہ د اللہ نہ | بیشک | اللہ | دے

ملکد تیا مہ کوہ، او د اللہ تعالیٰ نہ بخشنہ غوارہ، بیشک اللہ تعالیٰ

عَفْوًا رَحِيمًا وَلَا تَجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ

بخونکے | مہربان | اوتہ جگہ مہ کوہ | دھغ خلقوہ طرف نہ | چہ خیانت کوی
بخونکے مہربان دے | او خوک چہ د خیلو خانوہ سوسہ (ہم) خیانت کوی تہ دھغوی د طرف نہ جگہ
اَنفُسَهُمْ اِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَانًا اَتِيَمًا
خیلو خانوہ سوسہ | بیشک | اللہ | نہ خوینوی | ہغہ خوک چہ دی | خیانت کوئکے | کناہکار
مہ کوہ | بیشک | خیانت کوئکے کناہکار کسان د اللہ تعالیٰ خوینہ نہ دی

يَسْتَحْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُمْ مَعَهُمْ

ہغوی پیتوی | لہ خلقوہ نہ | او نہ پیتوی | لہ اللہ نہ | او ہغہ دھغوی سوسہ
د اخلق (خپل کناہونہ) د خلقوہ خوینوئے شی خو د اللہ تعالیٰ نہ ئے پیتوی نہ شی، اللہ تعالیٰ خو ہغہ
اَذِيبُيْتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ
ہرگہ چہ ہغوی شیپے مشورہ کوی | دھغہ | د کوم نہ چہ (اللہ) راہی نہ دے | او | دے | اللہ
وخت ہم دوسہ کوی چہ دوی د شیپے پہ پیتہ دھغہ د مرضی خلاف مشورہ کوی او اللہ تعالیٰ د دوی

بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا هَآنَتُمْ هَؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ

پہ ہغہ | چہ ہغوی کوی | احاطہ کوئکے | داؤری تاسو | ہغہ خلق بی | چہ جگہ کوی تاسو | دھغوی طرف نہ
پہ قولو علونہ احاطہ کرے دہا۔ نینہ! پہ دے دنیا کئے خو تاسو د دوی د طرف نہ جگہ وکری
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلْ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

د دنیا پہ ژوند کئے | پس خوک بہ جگہ کوی | اللہ سرہ | دھغوی طرف نہ | پہ ورخ د قیامت
نود قیامت پہ دسرخ بہ ورنہ د اللہ تعالیٰ پہ محکمن خوک جگہ کوی، او آخر
اَمْ مَنْ يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا وَمَنْ يَعْمَلْ سُوْءًا اَوْ يَظْلَمْ

یا خوک پہ دی | دھغوی | کار ساز؟ | او خوک چہ | وکری | بدکار | یا وکری ظلم
ہلتہ پہ خوک د دوی وکالت کوی؟ او خوک چہ بدکار وکری یا پہ خپل خان
نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ يَجِدُ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا وَمَنْ

پہ خپل ماندا | بیا | ہغہ بخونہ وغواہی | د اللہ نہ | نو بیا بہ موی اللہ | بخونکے | مہربان | او خوک چہ
زیاتے وکری بیا د اللہ تعالیٰ نہ بخونہ وغواہی نو اللہ تعالیٰ بہ ډیر بخونکے زیات مہربان بیا موی اوئکے
يَكْسِبُ اِثْمًا فَاِثْمًا يَكْسِبُهُ عَلٰى نَفْسِهِ وَكَانَ عَلِيْمًا

وکری | کناہ | پس بیشک چہ | کوی ئے ہغہ | پہ خپل خان باندا | او دے | اللہ | ډیر پوہہ
چہ کناہ کوی نو ہغہ ہم پہ خپل خان ظلم کوی، او اللہ تعالیٰ پہ هر خد پوہہ د
حَكِيْمًا وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ

د حکمن غاوند | او خوک چہ | کوی | خطا | یا (د) کناہ (کار) | بیا تهمت لکوی | دھغہ
حکمت غاوند، او چا چہ خطا کار وکرو | یا ئے کناہ وکری، بیا ئے دھغہ الزام بہ پوئے کناہ
منزل ١

۱۵۴

بِرِّيًّا فَقَدْ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ۝۱۱۶ وَلَوْلَا فَضْلُ

پہلے گناہ باندی | تو بیشک ہمدردت کرو پہلے باندی | بہتان | اوکٹا | ہنگامہ | اوکڑچوٹے | فضل

اللَّهُ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ

د اللہ | پہلے تا باندی | اودھنے رحمت | تو خامخا راڈ کھڑے | بوسے دے | لہ ہفتی نہ | چہ بھڑا کھڑی تا

وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ

او ہفتی نہ شے بلے لائے کولے | مگر خپل خانوے | او ہفتی نقصان شے در رسو تاتے | ہیچ ہم

وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ

او نازل کرد | اللہ | پہلے تا باندی | کتاب | او حکمت | او نبودی نے کتابتے | ہفتہ چہ ستارہ نہ دو

وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝۱۱۷ لَاحِظٌ فِي كَثِيرٍ مِّنْ جُوبِهِمْ

او دے | فضل د اللہ | پہلے تا باندی | دیر لوئے | نشہ دختہ خوبی | دہفتی پہ اکثر و مشورہ کئے

إِلَّا مَنَ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ

سوا دھنے چہ | حکم و کھڑی | دصدقہ | یاد نیک کار | یاد اصلاح | دخلقو پہ مینہ کئے

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا

او خوک چہ و کھڑی | داسے کار | دپارہ دطلب درضاد اللہ | نوزر دہ چہ | مونہ بہ و کھفتہ | اجر

عَظِيمًا ۝۱۱۸ وَمَنْ يَشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ

دیر لوئے | او خوک چہ مخالفت کوی | درسول | پس لہ ہفتے نہ چہ | ہنگامہ شوہ | ہفتہ نہ

الْهُدَى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى

لاس دہدایت | او پیروی و کھڑی | دختہ بلے طریقے | دمسلمانانورد طریقے نہ سوا | مونہ بہ وارہ و | کو خواہ ہمدردی

وَنُضِلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝۱۱۹ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ

او مونہ بہ دوزخ و ہفتہ | دوزخ نہ | او بد دے | حائے دواپس کیدو | بیشک | اللہ | نہ بخشنی

وَنُضِلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝۱۱۹ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ

چہ او دوزخ نہ بلے ارتا و کھڑو | او دوزخ | دیر خواہ تیکانہ دہ | یقین ساتی چہ اللہ تعالیٰ دا خبرہ

وَنُضِلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝۱۱۹ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ

او مونہ بہ دوزخ و ہفتہ | دوزخ نہ | او بد دے | حائے دواپس کیدو | بیشک | اللہ | نہ بخشنی

وَنُضِلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝۱۱۹ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ

چہ او دوزخ نہ بلے ارتا و کھڑو | او دوزخ | دیر خواہ تیکانہ دہ | یقین ساتی چہ اللہ تعالیٰ دا خبرہ

أَنْ يَشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ

داچه شرک و کرے شی | ددے سره | او بختی | کومه (کنا) چه | ددے نه سواده | هغه چاته چه

يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝

و غواهی | ادخوک چه | اشریک و نیسی | الله سره | هغه به لای شو | دغه لای نه | دیر لری

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْتاجُ وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا

بختی | او چا چه الله تعالی نه شریک جوړ کړو ، نو هغه په کمره کی دیر لری پر یو ستلو

مَرِيدًا ۝ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا يُخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا

هغوی نه رابلی | ددعه (الله) نه سوا | مکر | بنه (معبود) | او هغوی نه رابلی | مکر | شیطان

مَفْرُوضًا ۝ وَلَا أَضِلَّهُمْ وَلَا مَرِيئَهُمْ وَلَا مَرَّتَهُمْ

هغوی الله پر بیږ دے او د یو غوز نه غیرو نو عبادت کوی ، او صرف د هغه نافرمان شیطان

فَلْيَبْتَئِكُنْ أَذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرَّتَهُمْ فَلْيَغْيِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ

سرکش | لعنت کړه په دې باند الله | او هغه وویل | ازه به ضرور اخلم | ستاله بند کانونه | (یوه) حصه

وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ

عبادت کوی ، په کوم چه الله لعنت کړه ، او شیطان وویل چه زه به ستا د بند کانو نه ضرور یو مقرر

خُسْرَانًا مَّبِينًا ۝ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ

مقرره - | اوزه به خامغا کړم هغوی | او خامغا به په باطلو ارزو کانونه وچوم | اوزه به حکم وکړم هغوی

الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ

هغوی به وختیری | غوړونه | د خاړو غوړونه | د خاړو غوړونه | د خاړو غوړونه | د خاړو غوړونه

عَنْهَا حَيَصًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ

شیطان | مکر | دوکه (ورکوی) | هم دا هغه خلق دی | چه مکر هغوی | دوزخ دے | اونه | به هغوی بیاموی

جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ اللَّهُ

په باغونو کې چې بهیږي | د هغه لاندې | نهرونه | همیشه به وی | په هغه کې | تل | وعدہ د خدا الله

حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ۱۳۲

رښتینې | اوڅوک د زیات رښتیا ویونکې | د الله نه | په خبره کې | دا نه | ستاسو په ارزوگانو (اوانو) د

وعدہ د خدا الله تعالی نه زیاته رښتینې خبره لاندې بل چا کیدای شي - نه ستاسو په ارزوگانو کار کېږي

وَلَا أَمَانِي أَهْلُ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزِبُهُ وَلَا يَجِدْ

اونه په ارزوگانو | د اهل کتابو | اوڅوک چې وکړي | کار بد | د هغه جزا به ورکړې شي | اونه به بیا موی

اونه د اهل کتابو په ارزوگانو (قانونو) چې چا بد کار وکړي، د هغه سزا به ورکولې شي، او د الله تعالی

لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۱۳۳

مخامد د پاره | د الله نه سوا | (څوک) دوست | اونه | (څوک) مددگار | اوڅوک | چې کوی

په مقابلې کې به هېڅوک د ځان ملګرې او مددگار بیا نه مومي - اوڅوک چې نیک کارونه کوي

مِنَ الصَّالِحِينَ مَنْ ذَكَرَ أَوْ أُتِيَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ

نیک کار | سره وی | یا نښته | او هغه مؤمن وی | نو داسې خلک به | داخلېږي

برابره خبره د خدا که نارینه وی او که زنانه وی خو چېرې ايماندار وي، نو دغه خلک به جنت ته

الْجَنَّةَ وَ لَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۱۳۴

په جنت کې | او ظلم به وکړ شي | په هغوی باندې | ذره هم | اوڅوک د | پیرښته | په دین کې | له هغه نه

ننګی او پوټې قدرې حق تلفي به نه کړي - او د هغه چاته نښاسته دین به د چاوی

أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

کوم چې تهیت کړو | خپل سر | د الله مخکې | او هغه نیکو کاروي | او پیر وکړهغه | د ملت | د ابراهيم

چې د الله حکم ته سر تهیت کړی، او په اخلاص نیک کارونه کوي، او یو مخیز د ابراهيم عليه السلام

حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۱۳۵

چې یو مخیز وو | او جوړ کړو | الله | ابراهيم | (خلص) دوست | او د الله دی | څه چې

په ملت روان شي، او الله تعالی ابراهيم عليه السلام خپل دوست جوړ کړی وو، او هم د الله تعالی

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

په اسمانونو کې دی | اوڅه چې | په زمکه کې دی | او د خدا الله | په هر څیز باندې

دی څه چې په اسمانونو او زمکه کې دی - او الله تعالی په هر څیز باندې راجاپیږي

مَحِيطًا ۱۳۶

او ټپوسونه کوي له تانه | د ښځو په حقله | ته ووايه | الله | حکم درکوي تاسو ته

د خدا - او خلقي تانه د ښځو په حقله ټپوسونه کوي، ورته ووايه چې الله تعالی تاسو ته د هغوی

فِيهِنَّ ۖ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَّى النِّسَاءِ

دھنوی حلقہ | اوٹھ چہ لوستلے شی | پہ تاسو باند | پہ کتاب کینے | (ہفتہ ڈھنہ) یتیمانو جینکو پہ حلقہ (دی)

الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ ۚ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ

چہ نہ دھنوی حلقہ | تاسو دھنوی تہ | ہفتہ تہ چہ مقرر شوئی | ہفتوی پاره | او تاسو غواہی | چہ نکاح وکری ہفتوی

وَالْمُسْتَضَعِفِينَ ۚ مِنَ الْوِلْدَانِ ۚ وَأَنْ تَقَوْمُوا ۚ لِلْيَتَمَىٰ بِالْقِسْطِ

او د مکرورو | ماشومانو (پہ بارہ) کینے | اور پہ حلقہ چہ قائم اوسی | یتیمانو د پاره | پہ انصاف باند

وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ ۖ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۚ وَإِنْ أَمْرًا

اوٹھ چہ | تاسو کوئی | د نیکی نہ | نو بیشک | اللہ | دے | پہ ہفتہ باند | بنہ پوہہ | اوکے چہ | یوے بنہ

خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا ۚ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا

ویرہ وی | لہ خیل خاوند نہ | د سختی | یا د مخرارو | نو نشنہ دختہ گناہ | پہ ہفتہ دوارو

أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۚ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ

چہ ہفتوی وکری | پہ خیل میں کینے | صلح | او صلح | بنہ دے | او حاضر کرے شوئی | نفسونہ

الشَّحْ ۚ وَإِنْ تَحْسَبُوا وَتَتَّقُوا ۚ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

شومنیہ | اوکے چہ | تاسو بنہ کارو کوئی | او پرہیزگار کوئی | نو بیشک | اللہ | دے | پہ ہفتہ | چہ تاسو کوئی

خَيْرًا ۚ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ ۚ وَلَوْ حَرَصْتُمْ

خیر داس | او ہیج کلہ | پہ ستاسو قاتلہ شی | چہ عدل وکری | د بنہو پہ میں کینے | اوکے تاسو حرم وکری

فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ ۚ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِنْ

پس مہ کیریڈی | پہ پورہ کیریڈی سرہ | چہ تاسو پریرید دی ہفتہ | پہ شان د زور بندے شوے | اوکے چہ

تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا ۚ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۚ

تاسو اصلاح وکری | او پرہیزگار وکری | نو بیشک | اللہ | دے | مخمونیہ | مہربانہ

تاسو بنہ سلوک ساتی او د اللہ تعالیٰ نہ ویرید یی ، نو اللہ تعالیٰ مخمونیہ مہربانہ دے

وَأِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهِ ۖ وَكَانَ

او کہ چہرے ہفت دواہ جدا شی | نو بے پروا بہ کری اللہ | ہر یو | لہ خیل فراخی نہ | او دے
او کہ (بختہ خاوند) دواہ دیوبل نہ جدا شی | نو اللہ تعالیٰ بہ خیل فضل سرہ دواہ بے پروا کری

اللَّهُ ۖ وَاسِعًا حَكِيمًا ۝۳۰ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا

اللہ | د فراخی خاوند | د حکمت خاوند | او د اللہ دی | خہ چہ پہ | اسمانوں کینے دی | او خہ چہ
او اللہ تعالیٰ فراخی راستوں کے د حکمتوں خاوند ہے۔ او ہر خہ چہ پہ اسمانوں او پہ زمکہ کینے دی قول د

فِي الْأَرْضِ ۖ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ

پہ زمکہ کینے دی | او بیشک | مونہ حکم دکر دے | ہر خلقوتہ | چہ دکر شی و | کتاب | لہ تانہ و ہاں
اللہ تعالیٰ دی۔ او تاسو نہ و ہاں چہ چانہ کتاب و کر کے شوے دو، مونہ ہغوی تہ ہم ہدایت کرے دو او

وَأَيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا

او تاسوتہ | چہ | دیر بیری | د اللہ نہ | او کہ چہ | تاسو انکار کوئی | نو بیشک | د اللہ دی | خہ چہ
تاسوتہ ہم ہدایت کو چہ د اللہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی، او کہ تاسو نہ منی نو (ممنے منی) ہر خہ چہ پہ اسمانوں

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۝۳۱

پہ اسمانوں کینے دی | او خہ چہ | پہ زمکہ کینے دی | او دے | اللہ | بے نیازہ | ستائیلے شوے
او پہ زمکہ کینے دی قول د اللہ تعالیٰ دی، او اللہ تعالیٰ غنی دے دہر تعریف لائق دے۔

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ

او د اللہ دی | خہ چہ پہ اسمانوں کینے | او خہ چہ پہ زمکہ کینے دی | او کافی دے | اللہ
او د اسمانوں او د زمکہ ہر خہ د اللہ تعالیٰ دی، او اللہ تعالیٰ یوازے کار ساز

وَكَيْلًا ۝۳۲ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ

کار ساز | کہ چہ خہ و غواہی | نو لے بہ کری تاسو | اے خلقوا | او راہ والی | نور خلق
بس دے۔ کہ اللہ تعالیٰ و غواہی نو لے خلقوا تاسو بہ فنا کری، او نور خلق بہ راوی

وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ۝۳۳ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا

او دے | اللہ | پہ د (خبرہ) باند | قادر | خوک چہ وی غوثیونک | د ثواب | د دنیا
او اللہ تعالیٰ پہ ہر کار باند قدرت لری۔ خوک چہ صوف د دنیا اجر غواہی نو د خہ تہ

فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝۳۴

نو اللہ سرہ دے | ثواب | د دنیا | او د آخرت | او دے اللہ | او ریدونک | لیدونک
د معلومہ وی چہ | اللہ تعالیٰ سرہ د دنیا او آخرت دواہ و ثواب شتہ، اللہ تعالیٰ ہر خہ اوہری ہر خہ وینی۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ

اے د ایمان خاوندانوا! | تھی تاسو | قائم | پہ انصاف | گواہ جوہشی | اللہ دیارہ
اے مؤمنانوا! | پہ انصاف قائم | اوسیری | او د اللہ تعالیٰ دیارہ گواہی کوئی

وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِنَّ يَكُنْ غَنِيًّا

او اگر که (هفت کوهی) غلامی پندار ستاد آید یا د پلاس او موس | او د خیلوانو | که پسر | هفت دی | دولت مند

أَوْ فَقِيرًا ۖ فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا

یا فقیر | نو الله | دیو مهربان د پ هفتی باند | بس پیروی مه کوئی | د خپل خواهنش | چه مخ واده له عدل کولو نه

وَأِنْ تَلَوْا أَوْ تَعْرِضُوا ۖ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

او که پسر | تاسو غلط بیانی وکړئ | یا مخ واده وئ | نو بښکه | الله | دے | په هغه | چه کوئی تاسو | ښه واقف

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۖ آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَالْكِتَابِ الَّذِي

اے | ایمان خاوندانو! | ایمان راوهئ | په الله | او د هغه په رسول | او په هغه کتاب | کوم چه

نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۖ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ

هغه نازل کړو | په خپل رسول باند | او په هغه کتاب | کوم چه نازل کړو | له دے نه وړاند | او هو که

يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَكُوتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۖ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

انکار وکړی | د الله | او د هغه د فرشتو | او د هغه د کتابونو | او د هغه د رسولانو | او د ورځ د آخرت

فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا بَعِيدًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ

نو بښکه | هغه گمراه شو | په گمراهی لړۍ سره | بښکه | کومو خلقو چه | ایمان راوړو | بیا له انکار وکړو | بیا

آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ارْدَادُوا كُفْرًا ۖ لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ

له ایمان راوړو | بیا له انکار وکړو | بیا | زیات شول | په کفر کې | هغه کله به الله بخښنه ونه کړی هغوی

وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ۚ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا

اونه به ونښای هغوی ته | لاس | خبر ورکړئ | منافقانو ته | چه هغوی د پیاوړي | عذاب

أَلِيمًا ۚ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

دردناک | هغه خلق کوم چه | جوړوی | کافرانو لړۍ | دوستان | سوا | د مسلمانانو نه

د دے | هغه منافقان چه مسلمانان نه پرېښی دی | او کافرانو سره | دوستانه جوړه کړی دی

يَكْفُرُونَ عَنْهُمْ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۝

آيا هغوی غوازی | دهغوی سره | عزت | پس بیشکه | عزت (نو) | هم الله دیار دے | قول
آیا دوی عزت | کافرانو ته غوازی ؟ | نو بیشکه هر قسم عزت خود الله تعالی په لاس کینے دے .

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يَكْفُرُ بِهَا

او بیشکه هغه نازل کوی | په تاسو باند | په کتاب کینے | داچه کله | داوړی تاسو | چه د ایستود الله | انکار کولے شی
او تاسو ته په کتاب (قران) کینے | دا حکم راغله دے . | چه کوم هماغه داوړی چه د الله تعالی د ایستونو نه انکار کیدی

وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا

او توتقے کولے شی | دهغه سره | پس مه | کنبی تاسو | دهغوی سره | تردے چه | هغوی مشغول شی
او خدا اکانه ورپور کیدی . | نو هغوی سره | مه کنبی | ترخو چه هغوی په بيله

فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ

په خه بيله خبره کینے | مئی تاسو په (م) | دهغوخت دهغوی پشاشی | بیشکه | الله | یوغلے کوونکے
خبره کینے مشغول نه شی | که تاسو داسے وکول نو دهغوی په شان په شی . یقین وکړی چه الله تعالی په

الْمُنْفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝

منافقان | او کافرانو له | په دوترخ کینے | په جمع سره | هغه منافقان
منافقان | او | کافران | په دوترخ کینے | را یوغلے کړی | دوی ستاسو په

يَتَرَبَّصُّونَ بِكُمْ ۚ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْنَةٌ مِنْ اللَّهِ قَالَُوا

چه انتظار کوی | ستاسو | که چیرے | تاسو ته حاصلوی | فتنه | د الله | طرف نه | (نو) واقف
حقله د حالانو انتظار کوی . | نو که الله تعالی تاسو ته کتنه درکړی . | نو ویه وائی چه ولے

أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۚ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ ۚ قَالُوا

ایا نه وو مونږ | تاسو سره | او که چیر | وی | کافرانو د پاره | خه حصه یا فائده | نو وائی
مونږ تاسو سره ملگری نه وو | او که کافرانو ته خه حصه ملاؤ شی . | نو دوی په (کافرانو ته)

أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ ۚ وَنَمْنَعُكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ فَاللَّهُ

ایا نه وو غالب شو مونږ | په تاسو باند | او مونږ نه وې پېر کړی تاسو | د مسلمانانو نه | پس هم الله به
ودائی چه ایا مونږ په تاسو غالب کیدونکی نه وو ؟ | خو سره د دے مونږ تاسو د مسلمانانو نه پېر کړی . | پس الله تعالی

يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ

فیصله وکړی | ستاسو په مینم کینے | په درخ د قیامت | او هیڅ کله به ور نه کړی | الله | کافرانو ته
په د قیامت په ورځ | ستاسو تر مینم خه فیصله وکړی . | او هیڅ پر به الله تعالی د مسلمانانو په مقابل نه کینے

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۚ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ

په مسلمانانو باند | د غلچي لاس | بیشکه | منافقان | دوکه وړ کوی | الله ته | او هغه (الله)
کافرانو له غلبه وړ نه کړی . | منافقان (په خپل خیال کینے) | الله تعالی ته دوکه وړ کوی | الله دا چه الله

يَخْلَعُ ۚ

په مسلمانانو باند | د غلچي لاس | بیشکه | منافقان | دوکه وړ کوی | الله ته | او هغه (الله)
کافرانو له غلبه وړ نه کړی . | منافقان (په خپل خیال کینے) | الله تعالی ته دوکه وړ کوی | الله دا چه الله

يَخْلَعُ ۚ

په مسلمانانو باند | د غلچي لاس | بیشکه | منافقان | دوکه وړ کوی | الله ته | او هغه (الله)
کافرانو له غلبه وړ نه کړی . | منافقان (په خپل خیال کینے) | الله تعالی ته دوکه وړ کوی | الله دا چه الله

يَخْلَعُ ۚ

په مسلمانانو باند | د غلچي لاس | بیشکه | منافقان | دوکه وړ کوی | الله ته | او هغه (الله)
کافرانو له غلبه وړ نه کړی . | منافقان (په خپل خیال کینے) | الله تعالی ته دوکه وړ کوی | الله دا چه الله

خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالًا

چونکه ورکوونک د هغوی ته | او هر کله چه | هغوی ودریدی | مونځ دپاره | نو ودریدی | په سستی سره
دوی په دوک کتنه غور زوی دی او کوم وخت چه مونځ ته ودریدی نو په زهه ماتی ودریدی او خلغو

يُرَآءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ مَذْبَدِينَ

هغوی ښای (عبادت) | خلغو ته | اونه یا دوی هغوی | الله | مکر لید | هغوی مترددی
ته ځانونه ښای ، | او الله تعالی | ډیر کم | یادوی ، د کفر او اسلام ترمنځ

بَيْنَ ذَلِكَ ۖ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهَ

په مینځ کتنه | نه دے خوا (دی) | اونه | اخوا دی | او څوک چه | په لاسه کړی الله
مذیب دی ، نه (د مسلمانانو) طرف ته دی او نه (د کافرانو) طرف ته دی او څوک چه الله تعالی په لاسه

فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

ته په هر کړه بیان موږ | هغه له | څه لاس | اے ایمان خاوندانو ! | مه جوړوئ
کړی هغه له په هیت کله (سمه) لاس بیا نه موږ | اے مؤمنانو ! | د مسلمانانو نه بځیر

الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا

کافرانو لره | دوستان | سوا | د مؤمنانو | ایا غواړئ تاسو | چه جوړ کړئ
کافرانو سره دوستانه مه نیسئ - | ایا تاسو دا غواړئ چه دخپل

اللَّهُ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ۝ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ

الله دپاره | په خپل ځان باند | دلیل | ښکاره | بېشکه | منافقان به | په ډیره ښکته طبقه کتنه
ځان برخلاف د الله څرگند حجت قائم کړی - یقین ولری چه منافقان به د دوزخ په لاندینی درجه

مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا

د اوس | اونه په هیت کله بیان موږ | هغه له | څه مدکار | مکر | کوم خلق چه | توبه وکړی | او اصلاح وکړی
کتنه پراته وی اونه به هڅوک د دوی مدکار بیان موږ - البته څوک چه توبه وکړی او خپل کارونه سم کړی

وَاَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ فَآُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ

او مضبوطی سره ونیسی | الله | او خالص کړی | خپل دین | الله دپاره | انوهم داخل دی | مسلمانانو سره
او د الله تعالی احکام په مضبوطی سره ونیسی او خپل دین خالص د الله دپاره کړی نو داخل یه مؤمنانو سره ملګری دی

وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ

او دس به | ورکړی | الله | مؤمنانو ته | اجر | لوسته | څه به کوی | الله
او ډیر ترس به الله تعالی مؤمنانو ته لوسته اجر وکړی - الله تعالی څه کوی چه تاسوله

بَعْدَ اِيْكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝

تاسو په عذاب درکولو | که تاسو شکر وکړئ | او ایمان لاوړئ | اودے | الله | قدر دان | پوهه
په عذاب درکوی که تاسو شکر وکړئ او ایمان په لاسه کړئ او الله تعالی ډیر قدر دان به هر څه پوهه دی